

Men det er jo ikke Meningen. Det maa dog først og fremmest være den danske dramatiske Litteratur fra Holberg gennem Oehlenschläger, Heiberg, Hostrup, Drachmann ned til Nutiden, den danske Stat har Forpligtelse overfor. Det er sikkert ogsaa den, som de brede Lag af Befolkningen, ogsaa Befolkningen paa Landet, har den største Interesse af først og fremmest at faa bevaret, og det er da egentlig dette, som har bevæget mig til at fremsætte dette Lovforslag, der gaar ud paa at sikre og bevare en saadan Nationalscene for Landet, og helst ogsaa at indrette Forholdene saa godt og bekvemt, som jeg tror, det vil blive Tilfældet, for Operaen og Balletten, saa at disse Kunstarter eventuelt ogsaa kan bevares under Statsdrift. Som det gaar nu, kan det, som sagt, ikke blive ved at gaa; en Ændring maa der ske; Forholdene maa ordnes, hvis det hele ikke skal blive ødelagt, og det kan ikke forsvares overfor den danske dramatiske Litteratur. — Hermed anbefaler jeg Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

I Anledning af den højtærede Undervisningsministers Beklagelse af, at dette Lovforslag er leveret til Referenterne, forinden det var fremsat og omdelt til Tingets Medlemmer, en Beklagelse, som maa erkendes at være fuldt berettiget, skal jeg oplyse, at det er en Assistent i Bureauet, der har leveret Lovforslaget til Referenterne, uden at Bureauets Chef havde fjerneste Anelse om, hvad der var sket. Assistenten har imidlertid afleveret det i den Formening, at Lovforslaget allerede i Gaar var fremsat og omdelt til Tingets Medlemmer, saa han har for saa vidt handlet i god Tro. Naturligvis vil der blive vaaget over, at den Slags Fejltagelser ikke fremtidig sker.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Afgørelse af Formandens Forslag angaaende Behandlingen af Spørgsmaalet om Godkendelse af „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s Regnskab for Tiden fra 1. April 1917 til 31. Marts 1918.

Formanden: Mit Forslag gaar ud paa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer

og efter Udvalgsbetænkningens Afgivelse underkastes to Behandlinger efter Reglerne for Lovforslags anden og tredje Behandling.

Hvis ingen gør Indsigelse herimod, betragter jeg dette Forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Statstilskud til Smaaskovforeninger.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1890; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 327).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Kammersgaard): Til det foreliggende Lovforslag har Udvalget stillet nogle Ændringsforslag, som er tiltraadte af Landbrugsministeren. Ændringsforslaget til § 1 gaar ud paa, at Statstilskuddet til Foreningerne fastsættes til Halvdelen af vedkommende Forenings Udgifter til Konsulentens aarlige Lønning, faglige Medhjælp, Rejser i Indlandet for Foreningen og Kontorhold; dog kan Tilskuddet ikke i noget Tilfælde overstige 2 000 Kr. for hver Forening.

Ændringsforslaget til § 2 gaar ud paa, at Ministeren, hvor særlige Forhold maatte tale derfor, kan gøre Undtagelse fra, at det Medlemmerne tilhørende skovbevoksede Areal, der tilses af Konsulenten, skal udgøre mindst 1 000 ha. Udvalget finder nemlig, at geografiske Forhold bl. a. gør det ønskeligt, at Ministeren har en saadan Bemyndigelse. Ligeledes finder Udvalget Anledning til at udtale, at Medlemmer af de ved Lovforslagets Forelægelse alt bestaaende Skovforeninger, hvis samlede Skovareal udgør over 50 ha, kan vedblive at være Medlemmer, naar saadanne Medlemmer kun anviser 50 ha til Tilsyn gennem Foreningen.

Den højtærede Landbrugsminister udtalte ved Lovforslagets første Behandling her i Tinget, at man i Ministeriet har under Overvejelse at udarbejde et Lovforslag, der skulde muliggøre, at et mere effektivt Tilsyn med vore Smaaskove kunde finde Sted. Et saadant Lovforslags Fremset-